

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvánterék és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztii önszegélyző szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Égész évre 4 ft
Fél évre 2 ft
Negyed évre 1 ft
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtaknak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppell A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyitólár póttsora 10 kr.

A jellem.

I.

A nevelés egész folyamata alapvető munka, hogy rá épülhessen az egyéniség legjáva: a jellem. Eredetileg jellemnek lenni annyit, mint a magaviseletet bizonyos elméleti vagy gyakorlati szabályokhoz, bizonyos jó vagy rossz uralkodó eszmékhez alkalmazni, melyek összhangot és erkölcsi értéket visznek az emberbe. Egy szóval a jellem egy erős és szabályos impulzusnak olyatén érzése, hogy annak mindenek fölött engedelmeskedni kell. Társas életünkben a jellem a társas ösztönök diadalmát jelenti a társadalom-ellenes ösztönök felett. A jellem logikai egysége való állandó törekvés magaviseletünkben, cselekvésünkben, gondolkásunkban és érzésünkben. »A jellem az ember elmúlt életének árnyéka; a napi kedv és kedvellenség, ítéletek, lemondások, impulsusok szövete összegyűjtve egy uralkodó szenvedélybe, mint egy lencsébe, mely a műöszlőn gyorsaságával működik: egy szóval eredménye mindazoknak a külső és belső erőknél, melyek ránk hatottak a mióta öntudatosan cselekszünk.« A jellem elmúlt életünk kivonata: legjáva vagy megüpedett része mindannak, a mit valaha éreztünk, gondoltunk, akartunk, a mire törekedtünk, a mely érzések, gondolatok és törekvések állandó

nyomokat, mintegy gyűrűzetet hagytak hátra, melyeket megszokás néven ismerünk. Ám a jellem nemcsak megszokásban áll, hanem erkölcsi eszményt alkot a tökéletes jóságról, mely körül, mint központ körül csoportosulnak a vágyak, az érzelmek és a cselekedetek. A jellem működése központok körül történik a szerint, a mint új meg új motívumokat sajátunk el, s akarunk mind több-több erőfeszítést tesz.

A jellem éretnyes állapotának természetes kifejezése, a kötelesség actusa. Az ifjunak a kötelesség a maga legemibb és legvilágosabb alakjában, ama kívánalomban jelentkezik, melyet az őt környező társaság iránta formál. Magaviseletéhez bizonyos vázokozást írt, melyhez, ha nincs túlszágazva, az ifjú értelme és erőfeszítése készséggel alkalmazkodik, s ezzel megkezdődött benne a kötelesség fogalmának gyakorlati módon való alakulása. Az ifjú erőfeszítései elintékinosok, de hova-tovább mind könnyebbékké és kellemesebbékké lesznek, mert akarata beleélvén magát az új helyzetbe, mind könnyebben alkalmazkodik; s midőn ez az alkalmazkodás teljes s öröme a legnagyobb mértékű, akkorra a kín érzete is eltűnik: kötelessége és boldogsága szövetséges társakká lesznek, s ez az örömeztet, a mint már Aristoteles régen kimutatta, a megalakult erény bizonyítóa.

A kötelességérzet, s általában a jellem

alapjai alakulására hatalmas tényezők az osztályban a tanuló-társak, a hol mindenki iránt követelményeket támasztanak és megvárják, hogy akaratával a közös czélokhoz alkalmazkodjék. Így tanul meg az egyes a közös érdekekért másokkal együtt tenni, a cselekvés tárgyait közös szempontból nézni s mások vágyában és aggodalmaiban résztvenni: Ez az együttműködés az önző lényt rokonszenves vagy társas lényvé alakítja. A nevelő tiszte az átalakulás természetszerűen kezdődő művelését elősegíteni. A családban szintugy, mint az iskolában a közös czélokhoz való alkalmazkodással lemondás és áldozatok járnak, s főképp az a megszokás, hogy mások kívánalmait saját céljainknak elébe tegyük, sőt kötelességnek tekintsük. Az akarat ugy lesz jóakarattá, hogy a saját akaratom iránt formált kívánalmaim háttérbe szorulnak és elől áll a kötelesség. A jó akarat ennél fogva az az elsőrendű erény, mely minden kerülmények között arra sarkalja a jellemet, hogy há legyen a kötelességhez, ha az önérdék ege leszakadna is.

Különbélék.

— Márczius 15-ikének emélnapját Csáktornyan több helyen megünnepelték. A hazafias ünnep előestéjén a színelő

A „Muraköz” tárczája

Kezdő-színész első ebédje.

Irta: Babér Tibor.

Akár hiszik, akár nem: én is voltam miskolci diák. Miskolc egyébként nem rólam nevezetes, hanem kilencszáz kilenczven kilencz becsületes csajz madiájáról...

A jólélt minorita atyák öntölték fejembe töcsérrel a tudományt, ifaladtam is én minden irányban, ahol könyv nélkül kellett megállni a sarat, de ahol Martin Konrádól voltak kérdőre, vagy Horácusból kívántak hallani: no már ott... ott... minduntalan ott akadtam el, ahol a kérdést föltek.

Volt még vagy két kegyetlen tantárgy, amikre ha visszagondolok, most is végig fut a hátamon a hideg: az egyik a Mócznik-féle mértan; a másik meg valami Subics híkjája. — Mindkét studiumot Agarász Kajetan P. P. tanította.

Ez az Agarász tán onnan vette a nevét, mert szörnyen sovány-magas volt s olyan sebbel-lábbal járt, mintha futott volna; azért a diákok csak Agaráknak hívták. Kerekgalléros fekete reverendája ugy lógott hóri horgas vézna természetén, mintha vasvillával hányták volna rá. Túl-székár arczáról pedig bizonyosan a hét szük esztendő keserve rítt volna le, ha finom metszésű vélony ajkán az az oda száradt gunymosoly nem ült volna. Horgas orra után ítélvé még ma is szétrül hiszem, hogy ősei a Vöröstengeren száraz lábball jöttek át.

De anyik jut külsőjű, épp oly mély tudomány ember híreben állott. Már akkor, mikor én a keze alá jártam: több iskolai könyvet írt. E mellett hivatott szerzetes is igaz hazafi: mellett ünnepeken többrendű és rangurendű jelkesítette.

Hanem hát mindezek daczára rendkívül szigorú. Ugy féltünk tőle, akár az ördög a tömjénfüstől: Bezzeg nem mertük vele azt tenni, amit a többi tanárokkal: az ő óráján nem volt kedvünk csipogó verébfiakat a padok alatt röpletni, sem a katedrán a karos széket szurokkal bemázolni.

Nem! Agarász tanításán, még ha náthás lett volna se mert szuszogni senki.

Oh! pedig lelt volna alkalomunk borsot törni az orra alá, mikor a természetani szertárban tartotta magyarázatait; mert ilyenkor a prizma fénytörésének alkalmazásánál rendezen koromsötétre csinálta a termet, hová az ablak gyűszűnyi kerek nyílásán engedte be mutatványaihoz a vékony sugárkévét.

Nem!... moudom: nem!... még akkor is úgy lapultunk Agarász előtt, mintha megbabonázott szántási nyulak lettünk volna...

Rám különös pikkje volt, mert igen szorgalmasan elaludtam a — minisztrálást. — Hej érzetem is... léptem-nyomon rám zördült, ha valakinek felelet közben elakadt a száva;

— No! folytad te zabkenyéren hizott táto!

Önként értedődik, hogy nagy bölcsen fölálltam, még bölcsesebben hallgattam, s végül legbölcsebben — leültem.

Híába! eszembe se jutott tudományos emberré lenni. Már akkor úgy számítottam, hogy vagy pék leszek, vagy órá s. — Azt kérdik: mi ért?

— Édes Istenem!... hát gondoljanak viszg önkéie a letűnt diák-életre... tsian megértenek:... gyermek-ésszel ezt sőtöttem ki: ha pék leszek, mindig friss kiflin fogok élni; ha pedig órá s lesz, nekem lesz a legszebb órá m. Azt azonban véletlenül kifeleltem a tervből, amit ma velem együtt mindenki tud hogy a pék eszik a legkevesebb kiflit és az órásnak van leghitványabb órája...

No mindegy!... elég az hozzá, hogy inkább esatagoltam az erdő madárérsék után, inkább jártam az Avasra iszankodni, hogysem a leczkét tanuljam... Természetes ennek csak-hamar meg lett a fogantatja...

A karácsonyi és újévi szünetűt egy folytatásban kaptuk ki. Senki nem örült annak annyira, mint jómagam. Alig vártam, hogy szánon ülve, a hátam mögött tudjam Miskolc-ot. A testvér-bátyám a szomszéd falun volt tanító' ott kívántam ünnepelni.

Az anygom gonosz tudvággal ostromolt egy és más után; képzelnéi való hogy minden kérdés iskolai életemre vonatkozott. — Eppen úgy éreztem magam, mint a karó közé szorult kutya: szükölttem. Dehát akár mennyire igyekeztem is a hazugság művészetével élni: mégse ment a sohogy. Denike kiűtött a szeg a szakból: megtudták, hogy annyit számitok én a diákok közt, mint az ötdik kerék a szekérben. — Mostak is érte: intettek, példázatok; elmondták, hogy mily nagyra is lehet Takács gazda, pedig irástudatlan ember. Gáspár fiát tegnap vitték be barátának és maholnap Gyöngyösön fog tanítani... hanem hát falra pargették bizók a borsót...

Újév után, mint a kinek rendén van a szénája, visszatértem az iskolába. Agarász P. P. szeme, mintha csak éppen engem keresett volna, rajtam akadt meg.

dalegyet több tagja a Szeivert vendéglőjében gyűlt össze, ahol Alszevgy Alajos polg. isk. tanár szép lekesítő beszédet tartott a jelenvoltak hazafias dalok mellett éjfélutánig együtt maradtak. — 15-ikén d. u. 3 órakor a polgári iskola sikerült iskolai ünnepélyvel hódolt a nemzeti ébredés emléknapijának. — Este pedig az áll. tanítóképzőintézet több száza menő lelkes közönség jelenlétében rendezett a Hattuvendéglő dísztermében minden tekintetben sikerült ünnepélyt. A műsor kiemelkedő pontját Felméri Albert, tanár hatásos ünnepi beszéde képezte. A kellően nuancierozott és a legnagyobb szabotossággal előadott férfinégyesek nagy tetszést arattak, a képezdei zenekar által előadott nyitányt, Beér Ferencz tanár zongorajátékát, Kovács Emil gazdatiszt kellemes hangját és éneket és Hoffmann Lőrincz képezdei felügyelő tanító szavallatát a közönség hálás elismeréssel fogadta. Általában nagy lelkesedést és elismerést tanusított a közönség egy program minden egyes pontja, valamint az egész ünnepély iránt. Nem volt a programnak oly száma, mely után a tapsvihar ki ne tört volna. Tudósítasunkat nem fejezhetjük be, hogy Beér Ferencz képezdei zenetanárnak ne fejezzük ki elismeréstinket, aki fáradságot nem ismerő buzgósággal mindent elkövetett, hogy az estély zenerészei sikerüljenek. Az elismerést méltán megérdemli kivétel nélkül valamennyi közreműködő, akiknek bőven kijutott a siker babéraitól. De nem szabad megfeledkeznünk a hálás közönségről sem, mely megjelenésével és igazi lelkesedésével osztályosa volt a hazafias ünnepély sikerének. A nagy terem zsufoltság megtellett lelkes közönséggel, sőt több mint 100 embernek állva kellett végig hallgatnia a 2 óráig tartó műsort, mert nem juthatott helyhez jól esett látnunk többeket a vidékről, sőt Horvátországból is. Tán mondanunk sem kell, hogy az ünnepélyt táncz fejezte be, s hogy a jókedvű fiatalok reg-

geli harangozás után gondolt csak a nyugalomra.

— **Eljegyzés.** Cvetkovits István csáktornyai lakos eljegyezte f. hóban Schustik Anna k. a. Biszkepezen, Horvátországban

— **A gómalom,** fűrdő és villanyvilágítás czéljaira használandó épület felépítését rövid idő múlva megkezdik. Az anyag hordatása a telek feltöltéséhez már megkezdődött. Az építést egy bécsi czég vállalta el, a terv Budapestben készült. Az épület a vállalkozónak az építőmesterrel kötött szerződése értelmében három hó múlva készen fog állani.

— **A „Hattyu” hoz** címzett szálloda Csáktornyán nemsokára új épületet nyer. Ziegler Kálmán kir. közjegyző dícséretes buzgalma folytán egy részvénytársulat van alakulóban, mely a várostól megvinné a „Hattyu”-vendéglő rozoga épületét és azt a fejlődő város igényeihez képest felépítené. Tervezet szerint: a város, mint a vendéglő mostani tulajdonosa részvényekben kapná meg a vételárt, a részvények vásárlásánál számít még a csáktornyai két pénzintézetre és a város tehetősebb lakóira. A Csáktornyai Takarékpénztár igazgatósága már határozottan ki is mondotta, hogy fog részvényeket venni. A finanszírozás egyéb tervei is előreláthatólag sikerülni fognak, mert az életre való eszme az illető körök egész vonalán pártolásra talál. Az építési terve is készen van már. A mostani díszteremmel egy magasságban építéné ki a vendéglő többi része is. Lesz benne: a díszterem mellett kaszinói és mulató helyiség, kávéház, elegendő vendégszobasatsat. A szálloda bérjövédelme a részvények beváltására és a kamatok fizetésére fordítatik. Égető szükség, hogy a terv mielőbb valósuljon, mert a mostani nagyvendéglői állapotok valóban tarthatatlanok. Hisszük, hogy szűkkeblű magánérdekű városunk eme igazán szükséges középületét születése előtt nem dönt k. romba!

— **Fűz ütött ki** szent-rókusai majorban f. hó 15 én. Elégett néhány kazal takarmány és szalma. A kár nem az uradalomé, hanem a szegény cselédségé, mert annak a deputátuma lett a lángok martaléka. Szerencse, hogy a szél ellenkező irányban fújt, mert különben az egész major veszély fenyegette volna.

— **Gyilkosság Dráva-Vásárhelyen.** Czeilinger Ferencz, dráva-vásárhelyi lakos f. hó 12 én déli 12 órakor a templomból való kijövelekor Králl Mari, tőle elváltan élt nejevel találkozott, ki őt felkérte, hogy kísérelje haza Dushelyen lakó atyjához. Czeilinger nejeének ebbeli kérését teljesítette is és utközben nejét több ízben kérte, hogy ne hallgasson apja szavára hanem jöjjön vissza hozzá és éljenek együtt, de a nő nemmel felelt. Midőn azonban az asszony apjának házához közel voltak, megállott és azt mondá a Czeilingernek: „Hova jössz te boldond, mikor tudod, hogy nem szívelhetlek?” Ezután Cz. még egy ízben kérdezte nejét akare vele együtt élni, de a nő akkor is az felelte: nem és soha többé! Erre Cz. megharagudott, a zsebében lévő közönséges zsebkését elővette és azt nejeének nyakába dőfte úgy, hogy gégejét egészen keresztül vágta Cz. valómásra szerint az asszony öt percnyi szenvedés után meghalt. Erre ő visszament Dráva Váárhelyre s édes anyjától azzal búcsuzott el, hogy most elmegy és soha többé nem fogja őt látni. Ekkor a közönség határában lévő Csépp féle erdő felé vette útját s ott ugyanazzal a késsel, melylyel nejét megölte, öngyilkossági szándékból háromszor hasába szurt s mind kétfel karján ereit tölvágtá. Nemsokára az elaléltat Czeilinger Amália és Hováth József megtalálták, rögtön a közönségbe beszállították és sebeit bekötötték. Dugovics Pál vizsgáló bíró megjelenvén, a sebesültet kivallatás az orvosi vélemény szerint gyógykezelést végélt a varazdi kórházba szállította.

— Csak hogy itt vagy gyönyöml... beszélj nekem valamit a sinusról, cosinusról, tangensről meg a... tudod már no...

A megszólítás után oly szeliden álltam a hatodik pad kellő közepén, mint a vágóhídra hurcolt bárány: megeshetett volna rajtam még a pogány szive is.

— Hiszen csak tanultál t. n. valamit ez alatta a tenger két hét alatt... nem?... jó!... mondd el hát azt, amit tudsz...

Jaj te kőszívű ember. — így töprenkedtem — ha még az én szelid hallgatásom sem képes megindítani!... Erre gyötörő gondolatra akkorát sóhajtottam, hogy sóhajomtól az előttem ülő tődiák lenhaja az utolsó szálig szeplős ábrázatára repült.

— Ha ennnyire haszontalan vagy, kegyetlenül megbuktattalak: tizenhatjarmos ökrös se húzt ki a tercsziából. Ezek voltak a tanár dörgő szavai.

Amit én nem tudtam, elmondta más; de mire a végin tartott, rácsudítotték a kilencz órá. Agarász a katedrálból az ajtóig éppen másfelét lépett lebernyés cuhája, mint a sötét árnyék, úgy surrant utána.

Távozása után egy malomkő esett le a szivemről...

Társaim gunyackazától üldözve a sarokba húzódtam és gondolkozóba estem... úgy naggyároból önmagamnak meg is gyóntam, a javulásra erős fogadást tettem, sőt bünbánatul azt a penitencziát mértem magamra, hogy — bámi érjen — fölnegyek a klasiromba Agarász P. Profesorhoz s szépen megkérem, hogy most az egyszer legyen igralmas és kegyelmes; mutassa meg, hogy tud könyörületet pap lenni...

Isten bizony megtettem! nem rajtam múlt, hogy nem hereditett ünnéködésomra, sőt hosszú szakítás után olyasmit rebeszgetett, hogy — ha hamarosan el nem hordom az irhát — kieszi a

szőrömet a szobájából. Pedig — igaz lelkemre mondom — oly őszintén ígérgettem, hogy nem leszek többé diák, nem gyűl meg velem többet a bajs, mert mihelyt a bizonyítvány a kezemen lesz nyomban beállók patikunak a „Csallara Remény”-hez: csak sekundába ne pónáljon! Most az cgysszer én is falra szórtam a borsót; A garász zájának előtt: hajthatatlan maradt. Mikor láttam, hogy se sirás se könyörgés nem használ: tótágot állott bennem a békóba vert bátorság: hátra vettem borzas fejemet, tetőtől talpig mértem a papot, sarkon perdültem és szó nélkül a faképnél hagytam.

Azán libegve mentem, mint akit ostorral vágnak... meg sem álltam a „Zöld fá”-ig.

A derék Latabár szinársulata itt apostolkodott.

Egyenest az öreg urhoz fordultam: asszentaljon be komédiásnak. Jó darabig szólanul bámultam, azután a titkárját szólította, kinek valamit sügött. Erre a titkár szemügre vet: épkézlábú fia vagyok-e? s egzaminálni kezdett a szinrodalomból s Thália történelméből. Mintha csak készületem volna, úgy feleltem. Az tetszett neki legjobban, hogy 1815—1825 ből az öreg Jancsó Pál utóérthetlen komikumairól vég nélkül peroraltam.

Menten be is vett Latabár és megszabta fizetésemet: tizenkét váltó forint, egy pár fejlelés-csizma, meg a ruhatárból egy elnyűt spanyol gallér. — Vizonszolgálatul kikötötte a könyvtári darabok kieszerezését. szinleposztást s ha a szükség úgy hozná: a lámpák rendbentartását és szinpad söpögését...

Finomul éreztem magam: elteltem szebbnél szebb reményekkel, sőt már annyira mentem fényes jövőm színezésében, hogy úgy álomban a nemzeti színház „hóssz szerelemesének” hivtak meg...

Az öreg Törzök volt a főrendező. Csínján bántam vele, sikerült is szépszerrel körülhálóznom, hogy adjon valami hálás szerepet.

— Megtetted: hi jól emlékszem, a „Király háza sodik”-ban olyan alacsonyabb rendű apródot kellett adnom.

Mikor a szinfaak közé léptem, azhittem: én értem van a világ. Ahogy meg a primadonna szemével felém vágott, azt gondoltam: szerelmes belém: hát az én szivem is olyan furcsa valamit érzett. — Később megudtam, hogy az a szemvágás — gúny volt a mi szürnyen lehűtötte bennem a nemes gerjedelmemt.

Tetejébe az előadás alatt az a szerencsétlenség ért, hogy mikor valamelyik vendéget kellett bejelentenem, a helyett, hogy: Trips-Trap's márk kocsija megérkezett, — ezt jelentettem: Trips-Trap's márk kocsija megérkezett. (Persze, hogy erre még a puclikum is elképedt!)

Ime! új pályámon is üldözött a hasors.

Másnap — nyilván azért, hogy egyjöl-más l megraktáljon — próba után magához hívott mondván: ugysem sokat vesz/hetek, mert vékony ebédem lenne. — Őszintén bevallom megörülttem a gyomrom érdekében...

A delet verte mire az avasi tempomnál, porosz kálitunk. Itten-körül lakott az öreg ur. — Alacsony ház szűk udvarára, innen meg egy homályos udvari szobába léptünk; a szoba hideg akár a farkasordító; az ajtóval szemben öreg kanapó lapult meg a fal tövében' rajta még öregebb asszonyosság, a főrendező életpárja, kit testvérek közt is lehetett négy és fél mászara becsülni. Mikor egyetlen szemét rám vetette, oly kaján nézése volt, atól tartottam: nyomban kilódt.

Ahogy kezdőszínezéshez illik: a haragvó princozipálisné husos kezére akkora csókot csuppanítottam, mint egy elmallozt cselédkenyér. Eat nyájasan látszott fogadni, mert utána mentem megjuhászkodott; legalább szelid tekintete elárulta el. Azán fölött fektéből, miközben valami nehéz gyapju kendőt keverített széles válai körül. Eppen akkor hozta be a czírmos cseléd az

Ösztöndíjak a m. k. operaházban. A magyar kormány hazafias bőkezűségéből a m. kir. operaház intendánsa azon kelyzetbe jutott, hogy kitűzött programjának a magyar opera fejlesztésének céljából énekesek képzésére ösztöndíjjal állományokat létesíthessen, a mely állományokra a hazai mindkét nembeli fiatalságból mindazok pályázhatnak, akik a megkívántató követelményekkel bírnak. E követelmény mindenekelőtt kiváló hanganyag, tökéletes zenei hallás és megfelelő szinpadialak. A pályázni kívánóknak első sorban a vidéki dal- és zeneegyesületeknél kell jelentkezni, az alkalmasoknak ítélt pályázókat azután lehetőleg maga az intendáns fogja az egyes nagyobb városokban személyesen meghallgatni. A további eljárásra nézve az intendáns körleveleket intézett az egyesületekhez.

Magyar kincs cím alatt hozott forgalomba Agnelli József, Nyitra megyei Csári (via Sasvár) plébános egy olyan burgonya fajtát, mely úgy terméshozam mint kitűnő minőség tekintetében, az összes eddigi burgonya fajtákat fölülmulja. Terméshozama bámulatos; 1 métermázsza mag 40-50 métermázsza termést is ad. A múlt évben az ország 80 gazdaságából gyűjtött adatok szerint átlagosan, beleértve a legrosszabb futóhomokot is, 1075 métermázsát adott holdankint 20-1% keményítőt tartalommal. Külföldre már évekként ezeltől kezdett szállítani Agnelli, s Német és Franciaországból most is annyi megrendelést kap, hogy nem győz azoknak eleget tenni. Nevezetes e burgonya arról is, hogy nem rothad, illetve, hogy u. n. burgonyarothadás nevű betegségek nagy mértékben ellentáll, s hogy úgy asztali, mint szeszgyári burgonyának a legjobb. Valóban kívánatos volna, hogy e burgonya mennél jobban elterjedjen hazánkban is, mert burgonyaföldjeink termését általa bizonyosan megkészszerüzik. Megrendelhető Agnelli József plébánosnál Csári via Sasvár Nyitra megye, hol 10 kgrm ára 2 frt 20 kr., 1 métermázsza ára 12 frt, csomagolással együtt.

ebédet: egy határtalan nagytól yaszulyt párolgott a területen asztal közepén; körülte két öblös bádóg kanál hevert.

Ehes voltam, de a szőke ebéd láttára még éhesebbé váltam; képes lettem volna megenni a vasszeget. — Már a rendező-pár jóévtágygyal habzsol, de nekem egy szóval se mozdított, hogy tartsak velök. — Valóban nem bírtam megérteni a helyzetet. — Úgy sarkon ágaskodva, szakadatlanul vizsgáltam: vau-e még a tában?... de biz ott csakhamar arra a keserű meggyőződésre jutottam, hogy az utolsó szemig megették, ami benne volt. Utána úgy tettem, mint a ki nehéz munkát végzett, — nagyot nyújtóztak.

Ebéd végeztével — mert eddig tartott az ebéd, de eddig a gazda szivessége is — az öreg el kezdte előttem magyarázni a szinpadial mozgások, hang és arczjátékok titkait. Kiváltképpen azt kötötte szivemre, hogy a szemem mindig a közönségen, fílem pedig a sugólyukon legyen. S ha ezt betartom, ugymond, akkor soha se cserélhetem össze a márkí kocsiját a márkí kocsiával.

Azt is meglejtette, hogy azért nem engedett haza ebédre, mert tele gyomorral bizonyára nem lett volna ilyen nagy kedvem a tanuláshoz, mint emigy. Végül pedig ísten oltalmába ajánlott, ami egy értelmű a szélnek bocsátással. —

Kérem! szörnyűség ez; ha önök már lettek volna kezdőszinészek, ha vaseszességben egy ebédet panaszosan korgó gyomorral ekkép kellett volna végig nézniök; akkor bizonyára méltányolnák e borzasztó helyzetet, melyhez képest a Sanyaró Vendel uré valóságos pazar állapot, mert neki legalább meg van a száraz kenyérbéja, de nekem nem jutott egyéb, mint a forró paszuly — „illa to s“ párja...

Ugyan kérem, mit gondolnak: ha ilyen volt az első ebéd, — milyen lehetett a többi?!

Az Első Leánykiházasítási Egylet Budapestben f. hó 5-én tartotta Schvarc Armin bankigazgató elnöklelte alatt harminczadik évi rendes közgyűlést. Az igazgatósági jelentés visszapiantást vet az egylet harmincz évi működésére, megvilágítja azon különböző állapotokat, melyeken az egylet 30 évi fennállása alatt keresztül ment. Az egylet 1869. év óta, mely időben a nászjutalék kifizetések kezdetüket vették 1892. év végéig 1.600.000 frtot fizetett ki nászjutalékok fejében, mely összegből 536 árvának 216.850 frt jutott. Az 1882. igazgatási év a legfigyelemre méltóbb eredményeket mutatja fel. Az egylet tartalékalapja 128.547 frt 64 krral emelkedett; az egyleti vagyon 686.411 frtra rug, állalt az egylet képes volt a Teréz-köruton egy négyemeletes palotát építtetni. Az igazgatóság és választmány azon indítványra, hogy 1892-ik évi bevételi feleslegnek 30%, vagyis 33.564 frt 30 kr. a nászjutalékok emelésére fordítassék olyképen, hogy minden 1892 december 31-ig beirt és rendesen fizető jutalékrész javára a reá eső felesleg hányad könyveltessek, mely a nászjutalékkal együtt kerülend kifizetésre, a folyó évben kiutalvánvoandó nászjutalékok azonban már e felesleg hányaddal díjaztassanak, ellenben a felesleg 700% vagyis 89.983 frt 54 kr. a tartalékalaphoz csatoltassék, egyhangulag elfogadtatt. A beiratkozások az 1892 évben is igen örvedetes eredményre vezettek a mennyiben 12228 jutalékrész lett ujonnan beirva, melyek körül 52%, a fiatalabb korosztályhoz tartozik. Miután több tag indítványára az igazgatóságnak, a felügyelő bizottságnak és a választmánynak köszönet szavasztatott meg, a közgyűlés véget ért.

— **A „Fővárosi Lapok“**-at, a magyar szépirodalom egyetlen napi közlönyét, mely újév óta gazdagabb és élénkebb tartalommal vasárnaponként külön illusztrált melléklettel jelenik meg, különös figyelmébe ajánljuk az olvasóknak. Ez a lap a legkiválóbb szépirokat csoportosítja maga körül (a többek közt Jókai Mór, Vadnai Károly, Vértessai Arnold, Bodon József, Lauka Gusztáv, Tólvölgyi Titusz, Endrődi Sándor, Dalmady Győző, Jakab Ödön stb. sűrűn fölkeresik dolgozatukkal); első cikkei a társadalmi, irodalmi és művészeti élet napi kérdéseivel élénken és szellemesen írott cikkekben foglalkoznak s közlő könyvbirolatokat, szini kritikákat, ismerteti a főváros és vidék társaséletét s élénk hírovtatban tudósítja az olvasókat mindarról, ami a hazában és a külföldön figyelemreméltó történék. Vannak a lapnak élénk tollú levelezői Párisból, Bécsből, Berlinből, Milanóból, Stokholmból, Londonból, kik gyakran minden más lapot megelőzőleg adnak tudósítást a művelt világot érdeklő eseményekről. A vasárnapi melléklet, külön szépirodalmi részén kívül, körül újslapokkal illusztrált divattudósításokat, cikkeket a lakások berendezéséről, a háztartásról, gazda vegyes rovatot, ismeretterjesztő vagy humoros apróságokkal. A „Fővárosi Lapok“ előfizetési ára: egy hónapra 1 frt 40 kr., negyedévre 4 frt. Mutatványszámot készséggel küld a „Fővárosi Lapok“ kiadóhivatala, Budapestben, Ferencziek-tere 8.

CSARNOK.

Tulvilágból.

V.

Kopogtat valaki
Menyország kapuján . . .
Élet erős ifju
Áll ott künn a portán. . .

Szive át van löve,
Öngyilkos lett szegény —
Megunta életét
E rögös földteken.

Péter lassan kullog
A nagy kapu felé
S az ott lévő ifjut
Imigyen kérdező:
»Mi adott rá okot,
Hogy öngyilkos lettél?
Számodra irgalom
Nem leend Istennél.«
»Nem földi hiúság
Vágya miatt lettem
Öngyilkos. Nem, hanem —
Meghalt a kedvesem.«
»No ha ez volt okod
Az öngyilkosságra — ;
Akkor nincs is helyed
Nálunk menyországba!«

VI.

Kopogtat valaki
Menyország kapuján . . .
S zokogás hallatszík
A kopogás után.
Egy ifju menyecske
Tiszta, hófehérben,
Vár künn a kapunál . . .
Bánat köny szemében.

Megjelenik Péter —
A zokogást hallja . . .
Csendesen megnyílik
Menyország kapuja —
S Péter a menyecskét
Imigy vizasztalja:
»Soh'se keseregjen
Menyország lakója!«

Az ifju menyecske
Megyen Péter után,
De a bánat felhők
Megmaradnak arczán . . .
»Férjem és gyermekem!
Látlak benneteket,
De hozzátok mennem
Többé már nem lehet.«

Farkass Károly.

Patak partján.

Csörgedező patak partján
Elmerengve sétálok . . .
Hol a tavasz fuvalmatól
Kinyíltak a virágok.

Balzsamos lég vesz itt körül,
Enyhé szellő lengedez . . .
Boldogságot mégsem lelek —
Engem még ez is sebez.

Mit ér nekem a pataknek
Csörgő, habos fodrai?
Avagy mit ér a virágnek
Ezer színű szirmjai?

Nem ér semmit, mert számomra
Bú virágok teremnek,
Melyek engem előbb-utóbb
Sötét sirba temetnek.

Farkass Károly.

Egészselyem, mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző tásban) méterenként 85 krtól 3 frt 63 krig, valamint fekete, fehér és szines selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle diszpozitó és 2000 különböző szin s árnyalatban) szállít postabér és vámentesen Henneberg G. (os. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičude se zadržaju novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fiechel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i lal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki Otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Veliki post.

Vu ovih danah oblužava kršćanski svēt korizmu, tojest veliki post na znamenje onih 40 danah, koje je Jezus s postom i molitvom vu puščini pribavil.

Korizma se prične s pepelnicom. Na ov dan svećenik pepeli glave vćrnikah s ovimi rećmi: „Spomeni se ćlovek, da si prah i prah budeš postal.“ Tojest; spomeni se ćlovek, da budeš vumrl.

Vu korizmi je ćrna nedelja i ćvćtna nedelja. Vu to vćreme ide puk vu vnoćih mćstih na kalvariju, gde su slike sv. križnog puta. Pri nas su vu ćrkvi postavljeni kipi sv. križnog puta. Ovi kipi nam predstavljaju muku Jezusovu i on put, kojim je Jezus težki križ na goru Kalvariju nosil.

Ćvćtna nedelja seća nas na on dćn, kada je Jezus vu Jeruzalem išel, gde ga je pobožni puk palmovom kitjem doćekal. S toga se i na ov den blagosloviju vu ćrkvi palme, a po tem se obdržava svećeni obhod okolo ćrkve. Tom nedeljom se poćima zajedno veliki tijeđen. Spomenuti su vćrdni vu velikim tijeđnu: veliki ćtertek, veliki petek i velika subota.

Na veliki ćtertek, kada zapopćeva svećenić „Gloria“, zazvoniju svi zvonu na znamenje radosti, zaradi naredjenja presve-

toga Šakramenta. Te se više nezvonu do velike subote. To se ćini na znamenje one žalosti i boli, koju treba, da vu nami pobudi muke i smrt Kristusëve

Na veliki petek na koncu sv. meće razpustoši svećenik sve lepote i kinće oltara na spomenek onoga ćina, kada su neprijatelji Jezusovi oćelo njegovo med sobum razdelili. Na veliki petek odvećer hodi pobožni puk molit k svetomu grobu i većer korizmene tužne popćvke popevat v ćirkvu

Na veliku subotu se oćenj blagoslovi S ognjom zajećno blagoslovi svećenik i 5 temjenih zrna i vu voććanu sveću potvrdi. Zrni temjana nam vu pamet donasaju sv. 5 ranah Jezu a. Za tem se blagosavlja voda za sv. krććenje. Kada svećenik po sv. meći zapopćeva „Gloria“, zazvoniju opet svi zvonu na znamenje radosti i veselja, koje nam je goretajanje Jezusovo zroćovalo. Na većer slavi se proććicijom goristajanje Jezusovo i poćimlje se preradostni den vuzma.

Viher.

Dogodjaj iz mornarskog življenja.

Sedeli smo ćetiri na veternjem razgovoru pri trgovcu Antunu Ribiću. Žene su si legle spat, a nam su po deseti put

dogorevale cigare: nije nam se dalo piti vina, niti kave, a za poćinek potreben nam je bil još jeden mali razgovor ili anekdota. Stari pomorski kapitan Ćjuro, koji je rad pripovćedal svoje doživljaje, ponudil se, da nam bude kakti za „Slafrunk“ pripovćedal od jednoga pripećenja na morju, na kaj smo vsi rado privoljili; ar smo oćekivali iz njegovih vust fantastićnu kakovu pripovest, kakovih je on vu obilnosti imel. Ov krat bil je stari kapetan, mimo navade, ozbiljan.

— Ja nisem ćoveć, zapoćel je kapetan, koji veruje vu duhe, niti vu strašila; ar niti sam jih sam videl kada, niti verujem, da jih je gdo drugi videl. Nut ja sam već ostaril i mislim, da je to zabluda ljudskoga duha. Ali nekaj je ipak ober nas, nekaj duhovnoga, kaj nad nami skoznuje. Meni se bar tak ćini. Morti je i to zabluda; nu ja to već od davna vu to verujem: a osobito od dneva 3. decembra 1875.

To je bilo za mene, za moju ženu, za moju kćerku i za moje mornare najstrašneši dan. Ja sam šest vur za stalno drzal, da je to zadnji dan vsih nas, koji smo se nahadjali na ladji „Marija“.

Bilo je vu suboti ob ćetrti vuri po poldan; mi smo se vsi nahadjali na ladji „Marija“ na atlanskom oceanu (morju), putujući iz Kardifa vu Nju-Jork. Na brodu

ZABAVA.

I.

Žene i krave.

U niekom selu bil je jednoć seljak, isti je bil vrlo pošten i bogabojeći ćlovek, od jutra do večera je on po lietu na polju a po zimi doma delal, — kad je bilo poljsko dielo, on se je ćieli dan na polju s plugom ili motikum obavljal a kad je bil izvan kuće snieg, znal je on u toploj sobici koše za pćele iz slame ili one za kola iz šibja plesti, i tak nikada nije mangoval, nego svakom prilikum gledal, da naj zasluži. Poleg svega toga diela mu se ipak sreća nije hotela nasmejati, da bi bogat postal, ali toliko je ipak zaslužil, da je od dne vu dne mogel živeti, a k tomu je bil i miroljubive ćudi, pak zato nije ćudo, da ga je svaki u selu rad imal. Njegov ćieli imetak je sastojal u kućici, u kojoj je stannval, zatim u mladoj i liepoj ženici, koja je baš tak kak i on mirna i poslena bila, onda nekaj malo zemlje, koju si je skup sa ženom kakti vrta obćela val i konaćno u jednoj kravici, koja mu je mleko i sir davala.

Na jedan krat ga pohodi nesreća te mu pogine njegova kravica i sad je stala bila

prazna. O i žena su se nad ovim za hćzu vrlo ćutljivim gubitkom vrlo razžalostili, žena je dapaće narekala. Susedi su od svih stran k njemu dohadjali te ga batriveti, da po svojem neumornem dielu si on već za leto dni drugu kravicu priskrbi, samo nek bu trprijiv i sve bu u redu.

Nije dugo trpelo i nut na našeg seljaka druge nesreće: Umre mu najme kratko vrieme za tim njegova mlada i liepa žena. Sad ga zavzeme takova žalost, da si nije mogel miesta najti. I opet su ga susedi dohadjali batrivet, da je to tak božja volja bila, pri tom pak mu je svaki svoju kćer, drugi svoju sestrićnu, ov svoju bratićnu, on opet svoje kumće za ženu nudil, a to zato, jer ga je svaki kakti mirnoga, trieznoga i delavnoga muža, u kojem je glavna stvar poštenje, poznal.

„To je ipak ćudnovito“ — reće mladi vdoveć — „kad mi je krava poginula, onda me je svaki stim batrivet, da ću si svojum marljivostjum i delavnostjum za leto dni drugu priskrbeti i kupiti, a nitko mi nije hotel svoju kravu ponuditi; sada pak, kad mi je žena umrla, dohadjaju svi k meni te mi svaki svoju kćer, sestrićnu, bratićnu ili kumće nudi, i to odmah. Sad za istinu neznam, kaj je više vredno, jeli žena ili krava.“

II.

Domislil se je.

Nieki seljak je išel sa svojem i pitanem dvemi voli na senjam, i tam je dobro pogadjajući se, tak drago prodal, da mu je izvan aldumaša, kojega je poleg navade platil, još ćistih pet sto forintih, u samih novih bankah ostalo. Ove banke je seljak liepo najprije u papir zamotal, onda papira i s bankami u jednu krpu platna, koju je za tim liepo pazljivo u unutrašnji žep svojega lajbeca metnul, lajbec zakapćil i sad je bilo sve v redu, do jedino toga, da je lajbec, koj je predi bil jednaki, sad je na lievoj strani, gde se je žep nahadjal, malo oćekel, ali to se je dalo z reklecrom pokriti, pak onda niti to nije bilo moći videti.

Dok je seljak medjutim pazljivo novce spravljal, gledal ga je od drugoga stola u kćrćmi nieki lopov te svako njegovo gibanje opazival, a svaku rieć pazljivo poslušal. Kad je iz govora njegovog zarazmel, oikuda je zpoma i kad bu, te kojim putem bu domov išel, stane se lopov, bez da bi njegova opazivanja tko bil spazil, te potajno iz kćrće zgone.

Za niekoje vrieme se i naš seljak s penezi stane, te svim zbogom i lahku noć zaželjivši, vzeme iz kuta svoju omašnu fur-

de bilo 14 mornarov, moja žena, šest ljet stara moja kćerka i ja. Na jenkrat se podene na nebu strašen črni oblak, kak da bi ga negdo iz vutrobe nebeske na obzorje natisnul.

Moja žena Marija bila je na palubi sa malom Agatom, tak se je zvala kćerka, ter kad je opazila onaj strašen oblak, sluteći zlo, vzela je malu za ruku i odmah je pobegla vu sobu. Mornari su se nasmejali Iza toga nisu prešli niti tri časi, kad se je morje na jenkrat zburkalo i počelo valjati slape kak brege. Deždj škropi, nebo se zaprla i namrgodilo, a silen veter počel je potresati jarboli i celom ladjom. Morje strahovitom jakostjum provaljuje na ladju sa palube, sa bokov, na vse strani. Mornari se do vrata kupaju vu morju i vsaki se čvrsto drži predmeta kojega je gdje vlovil, da ga slap neodnese vu nedoglednu morskú širinu, vu sigurnu smrt.

Brodili smo napred; ali viher nije gu bil jakosti. Vsi smo bili vu smrtnom strahu; vsaki mornar za svoj život, a ja i za život svoje žene i kćerke, ter za ladju i robu. Vsaki od nas je željel, da bi bil on čas zaprt vu temnici ili ostavljen vu pustoši; ar odonut ima barem ufanje za osloboditi se.

Pet nas je vur oluja (bura) hitala po razjarenom morju. Šestu vuru, kad oluja nije hotela henjati, bili smo vsi kakti prez srca i čakali smo smrt. Moja je žena tri put omeglela, mala kćerka bila je više mrtva, nego živa. Meni su oči izkočile kak da bi bil iz galgah vušel. Mornari bili su vsi mokri od pete do glave, lica vu zdvojenju, neznanjući kaj bi delali. Onda sam stupil na palubu, pokleknul sem, ter sam zapovedal vsim mornarom, da skupa s menom pokleknaju i da včiniju skrušeni zagovor blaženoj djevici Mariji, da nas iz ove nevolje izbavi. Vsi mornari kleknuli su skupa zmenom i pomolili smo se Bogu i zagovorili smo se blaženoj gospi.

Vu on čas se oluja i viher vtičila i mi smo bili oslobodjeni. Kad smo se na-

kon pet mesecih dimo dopeljali, zvršili smo zagovor majki božjoj i ja verujem vu njezinu moć.

Priredi:
Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Darovi papi k jubileumu.

Vu Vatikanu prijemlje vezda i vredjuje komišija od tri kardinala darove, kaj ih je papa prijel od vsih stran svéta od svojih štovateljah. Samih penez stiglo je do 9 milijunah frankah, a drugih dragocenih predmeteh opet za viš; milijunah. Cesar i kralj Ferencz József prikazal je papi 100.000 forinti, austrijsanski hercegi 100.000 forinti, austrijski magnasi 600.000 forinti, mađjarski biskupi 500.000 forinti, talijanski hodočastnici jeden milijun forinti, jubilarna meša vu Petrovoj cirкви donesla je 800.000 forinti darovah, vojvoda Norfolk predal je papi vu ime svoje 1 milijun forinti i sabranih 1,875.000 forinti, Irci su poslali 875.000 forinti, severna Amerika 1 milijun forinti.

Dr. Roser i lutrija.

Austrijski alegant doktor Roser najveći je protivnik male lutrije, ter je vu zastupničkoj hči ovih dnevo držal 27. govor, kojim je petrebuval, da se mala lutrija dotrgne. Dr. Roser išče to već 27 ljet zahman, i prem vsakoga ljeta navadja silu božju draštičnih slučajevah za ilustraciju svojeg zahtjeva, težko bude kada dočekal, da bi mu orseg izpunil želju. — Medtemtoga javljaju novine ov dogodjaj: Komaj kaj je dr. Roser pred par dnevi govoril proti lutriji, već su se vsi ženski i mužki lutrijaši zestali i počeli mudrovati, kaj bi se dalo lutrijski polučiti s tim govorom. Napokon je kombinacija uspela. Dr. Rose oč tuval je, da vezda govori 27. put, anda treba staviti vu lutriju broj 27. Oa je govoril proti lutriji, a lutrija znamenuje broj 5, treba anda 5 postaviti. Nazadnje je dokončano

postaviti broj 69, ar taj broj znamenuje „vngo govoriti“. Kad su bili broji tak slozeni, počeli su na jezere ljudih vu lutriju postavljati broje 27, 5 i 65, — i za istinu izvlečeni su 1. marcija vsi tri broji vu Brnu. Jedna jedina kolektura vu Beču izplatila je 15.000 forinti dobičkov. — Vezda je pitanje, jeli bude i k ljetu dr. Roser govoril proti lutriji?

26.000 forinti vu vagonu.

Pred dvemi tjedni našel je željeznički konduktar na štreki Brno Blarapass vu vagonu kožuatu torbu, vu kojoj se je nahadalo 26.000 forinti. Nekoj ih je putnik zaboravil. Pošten konduktar predal je peneze na štacionu, a kak se vezda javlja, našel se je i vlastnik vu peršoni jednoga fabrikantskoga knjigevodju. Penezi su mu već predani.

Aldov praznovjerja.

Iz Bezdana pišeju sljedeće: Vdovica pokojnoga Rezgela Ferencza imala je vu šparkasi osem sto forinti. Da si nekakve stvari za gospodarstvu na senjmu vu Zomboru kupi, vzela je polovicu penez iz šparkase. Vetomane vuoci komaj kaj je zedremala, začula je kucanje na vrati. Ne za dugo stupil je vu hižu s belimi lasmi i s belom haljam jeden gospon i predstavil se je, da je sveti Peter. — Rekel je, da je zato došel, ar pri nebeski vrati stoji Rezge Ferenc, pak ga do ti čas nečuju pustiti vu nebo, dok nebude položil osem sto forinti za nebeske potreboće. I zato je ve došel, da prosu vu ime Boga i njega peneze. — Gospa se je nate reči prestrašila i misleča, kak siromak njezin pokojni tovaruš mora pred vrati nebeskami čakati, predala je taki ove četiri stotine forinti tomu pred njom stojećemu svetcu. A ostalih četiri sto forinti obrekla je zutra dati, dok iz šparkase zdigne. Rano vjutro bila je gospa vu šparkasi, da još ostale peneze zdigne i plačuć pripovedala je kasapreceptoru, da vu kakovom neprilicnom položaju čaka njezinu pomoć tovaruš. Kasir je taki vpamet vzal, da ova gospa ima s nekim vkanjlivcem posla, dal joj je

kuš-botu, put pod noge, pak hajd zbogom obrne se proti svojemu domu. Uzput popeta više krat na lievoj strani, gdje je bil lajbec otečeni, i kad vidi, da je sve u redu, korsa mirno dalje i zvremenom se zamisli u svoje gospodarstvo i već naprvo računna, koliko bu k letu iz sejma za pitane vole u prusleko rom žepu domov nosil.

Ovak zamišljen dojde do šumice, čez koju je u njegovo selo put vodil, — već se je pričelo mračiti, kad je iz krčme pošel, a sad u šumici je već pričelo dobro kmično postajati.

Na jedan krat se iz nenada pred njim stvori on lopov, koj je prije u krčmi opazival sva njegova gibanja i pazljivo slušal njegov spomenek. „Stoj“ — zavikne lopov — „Ti imaš u lajbecnom žepu pet sto forinti, koje si danas za prodane vole dobil. Ja te neću čisto porobiti, ali ako ti je življenje drago, tak mi ovde odmah odbroji polovicu, a polovica ti nek ostane.“

Seljak se na te prijateljske — rieči počme za vuh česati te reče: „Neka bude, proti sili se nije moći braniti, radje ti dam polovicu mojih novac, nego življenje, ali

samo pod tum pogodbam, da ov drugi onda nebu onu drugu polovicu od mene potrebuval.“

„Koj drugi?“ zapita lopov, te se obrne, da vidi, tko je još ovde, za koga on nezna.

„Ov tu!“ Zavikne seljak i u onom hipu, kad se je lopov obrnul, lupi ga svojim omašnum furkušnicem tak izdašno po glavi, da se je, kakti od strele vudren na tlo zrusil i omeglel.

Dok je lopov tu u omiljavici ležal, pobral se je naš seljak hitro i z svojimi čelimi bankami srečno domov došel.

III.

Tolnač skupecu.

Nieki skupec je jednoč sve svoje cekine namatal u jedan lonac, te ih je odnesel u sumu i onde pod jedno drevo zakopal. Jeden človek je to pazljivo izdalečine gledal, kojega skupec nije opazil. Kad je ov svoje žutake zakopal, zemlju liepo zravnal, tak da nije bilo moguće nikaj sumnjivoga opaziti i otišel, došel je ov človek iz svojeg skrovišća, odkopal lonca, pobral žutake sve do jednoga

i vesel nad nenadanim dobičkom, svojim putem odišel.

Poslie niekog vriemena ide skupec svoje žutake pohadjat, za da vidi, jeli mozbit nije koj od njih katare dobil. Otkopa zemlju, potlamkam bi se osvedočil bil, da je sam na miestu i da ga nitko nevidi, te dojde do lonca, ali o osupnenje — lonac je prazen — i niti jedan jedincati žutak nije više u loncu — svi su odišli vandrat!

Pričme se plakati i na glas tuliti te zija u jamu sa praznim loncem. Jedan drugi človek, koj je skupeca poznal, dojde onim putem, te ga zapita, kaj mu je, zakaj se tak gorko plače? Skupec mu pokaže praznoga lonca u jami i pripove cielu dogodovščinu, kak se je najme sbila.

„Ah tomu je lahko pomoći“ — veli človek, ter zdigne iz zemlje jedan kamen, kojega poda skupnu: „Evo vzemi ov kamen, pak ga metni u lonac i zakopaj, taj kamen ti bude baš tuliko vrieden, koliko i cekini, koje nisi za sebe potrabuval, nego si je zakopal.“

Em. Kollay.

navnka i išel s njom k policiji, da bi toga lopova vlovili, kojega vezda i iščeju; ali gospona svetoga Petra nisu do denes još našli.

Srebrne škuđe.

Srebrne škuđe po 2 forinta i fertalj forintače stavile se budn 31. majaša ovoga ljeta zevsema iz prometa ter nje samo još orsačke kase budu prijemale do 31. juluša 1893. — Vsi novi zlatni penezi, srebrni, brončani i nikelski penezi došli budu vu promet stopram meseca juluša.

Zastupničke dnevnice.

Pred dvemi tjedni je vu magjarskom saboru (orsackom spravišču) predloženo bilo izvješće o osnovi zakona, kojim se uredjuju dnevnice ablegatov paušalnom svotom. Izvješće spomine, da su dnevnice ljeta 1848 ustanovljenje sa 5 forinti. No već ljeta 1868, nisu ove dnevnice bile vu nikakvom razmerju na proti dnevnim potrebam i premenjenimi odnošaji. Stoga je kormanj ljeta 1873. predložil povišenje na 10 forinti, ali pokedob je prav onda nadošel financiálni krach, nije se moglo povišenje votirati, pak je vse do denes ostal modus od ljeta 1848. Da se vidi, kak su neznata beriva magjarskih ablegatov, navodi se prispodebno, kaj dobivaju ablegati vu drugih orsagih. Amerikanski senatori i representanti dobivaju 12.000 dolarah i putni strošek, ablegati vu Austrii 10 for. i putni strošek, prajski ablegati 20 marakah dnevnice, švajcarski večničij 20 frankah dnevnice, rnmunjski ablegati 28 for. 60 cen. dnevnice, holandezki ablegati 17 for. 75 cen. dnevnice. Vu Belgiji dobivaju ablegati 423 for. na mesec, vu Franczkoj 9000 frankah na ljeta i k tomu zabađava obed. Englezka se pripravlja, da tulikajše plati ablegat, a isto se dela i vu njemškom orsackom spravišču. Napokon se obrazlažu motivi o skupoći življenja vu glavnom varašu i druge potreboče ter odbor prihvaća i preporuča vladi predlog, da se ablegatom dađe godišnja nagrada od 2200 forinti (4400 krunah) i 800 forinti za kvartir. Za kvěstora i bilježnika predlaže se 1200 for. po-sebuog honorara.

Narodna pesma.

Jelen pase po zelenoj travi
U šumici, kud zviranjek plavi
U šumici kud zviranjek plavil!

Kroz dan pase, kroz noć žalosti se,
Kad samoga v šumici vidi se
Kad samoga v šumici vidi se.

O jelene! milo moje zverje
Gde je tvoje v čerašnje veselje
Gde je tvoje v čerašnje veselje.

Poslal sem si košutu na vodu.
Koja drugač brza je na hodu,
Koja drugač brza je na hodu.

Ali danas dugo nedohadja,
Ak prem sunce zdavnja vse zahadja,
Ak prem sunce zdavnja vse zahadja.

Ak je draga za goricu zašla,
Bog će dati, puta bude našla,
Bog će dati, puta bude našla.

Ak nju drugi na svu stran je dobil,
O moj Bože! da se nisam rođil,
O moj Bože! da se nisam rođil.

Ak nju lovac z hitjum je zarazil,
Da se fantim, vsikak budem pazil,
Da se fantim, vsikak budem pazil.

Komaj jelen milo tak zdihava,
Već košuta zplanine dohadja,
Već košuta zplanine dohadja.

Jen drugomu vesel na prot ide,
Vesele se, da se opet vide,
Vesele se, da se opet vide. F. S.

LOTERIJA.

Graz 11-ga marciuša 1893.
13 67 38 16 85

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	5	50
Rozs	Hrž	5	—
Kukoricza 6	Kuruza stari	—	—
" uj	" novi	4	50
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga "	" žuti	4	—
Vegyes "	" změšan	4	—

Ki a test egézségére és szépségére sulyt fektet, az használja:

DR. POPP J.

világhírű különlegességeit, u. m.

Dr. Popp-féle Anatherin szájviz a legjobb és legkedveltebb szájviz a világon á 50 kr., 1 frt és 1 frt 50 kr.

Dr. Popp fogpora és fogpasztája a legjobb és legkedveltebb fogtisztító szerekek, á 63 kr., 70 kr. 35 kr.

Popp-féle violet-soap csodálatos illattal, tisztaságával és finomságával a legkedveltebb toilette-szappan á 50 kr.

Poudre Popp a legfinomabb és legjobb arczpor éjjelre és nappalra (fehér-, rózs- és rachel-szinben), á 1 frt 50 kr.

Popp-féle Odaline des Indes Indiából importálva, a legjobb durva vagy felrepedt bőr ellen, jobb s glicerinnel, á 1 frt.

Popp-féle Excelsior (Hair Wasch) kedvelt hajmosószer, mely a korpá képződését teljesen megakadályozza, á 90 kr.

Eau de toilette Popp. Ezen toilette-viz udítóleg, enyhítőleg hat, használata szinte nélkülözhetlen, á 1 frt.

Damara és Essence of Coelogna. Mind két illatszert, mint különös tulajdonságot ajánlhatjuk.

Essence concentrate Damara-t melynél az odeur redkivül kedves bouquet-t képez és az Essence concentrate Coeligináltt, orchidee-ből nyerve, általam preparálva hathatós kellemes illattal. Extraits concentrés harangvirágja, Helictrope blanc-ja, Maréchal Niel rózsája, Aranylilioma, Beau d'Espagne-ja, Popp's Maigláckchen, Popp Lilas b'ancja. (Weiser Flieder.) Gan de Cologne russe, Gan de Cologne Maigláckchen.

Dr. Popp hajfestőszerét. A Dr. Popp-féle Eau Japonaise gyorsan hat arra nézve, hogy a legvilágosabb barna haját a legsötétebb feketére színezzé, a Fontaine Jouvence pedig arra nézve, egy sötétes haját szőkére, vagy aranszőkére változtatson. Teljesen ártalmatlan.

Gyártmányaim vásárlásánál mindig tessék figyelni a cégre:

POPP J. G.

cs és kir. osztr. és görög kir. udvari szállító Bécsben, I B-gnergasse 2 Pári és New-Yok.

KAPHATÓ CSÁKTORNYYÁN: Göncz L-né gyógyszer-tárában, Strahia testvér, Kárász O F. és Gráner testvér urak üzletében. PERLAKON: Sipos K. ur gyógyszer-tárában. N-KANIZSÁN: Bellus gyógyszerész és Práger gyógyszer-tárában, valamint minden gyógyfű és illatszerezletben Magyarországon.

Mindig Dr. Popp-féle készítmény kérendő!

732 4-7

A miskolci gyalog- és lovaslaktanya összes cement s csatornázási munkáinak vállalkozója.

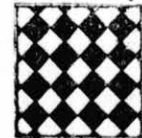
Sartory Oszkár

építő-anyagok raktára és cement-áru gyára Nagy-Kanizsán.

Van szerencsem azon tiszteltteljes jelentést tenni, miszerint raktáromban a legkitünőbb minőségű mező- és vakolat-gipsz. építészeti mész, hydr. mész, román cement, 1^a román cement és valódi permoosi portland cement

készletet tartok eredeti gyári árak mellett; továbbá: a Nagy-Kanizsán berendezett cementáru gyáramban kitűnő és valódi portland-cementből készült cementlemezeket, természetes vörös és fekete színben, különféle nagyságban közönséges és mesterséges márványban gyártok mindennemű épület díszítményeket, szállítok étvallalok cement építési munkalátokat u. m. veneciai-terrazzi gr. nit. mozaik padozat talapzat, vízvezető

cement-csatorna, falak szárazzá tétele, vízvezetékek helyreállítását, szarvasmarha abrak sorompók, abrak lelütő kádák és vízgyűjtők elkészítését, Steyer homokköt, karsti és karraai márványt, kelheimi lemezt, elszigetelő kátrányos lemezeket — különösen előnyösek falak száraz állapotban megtartására. — Készlet-árgakat, falkapcsolókat, a legjobb minőségű vasból gazdasági gépeket, ugyszintén szerszámokat, valódi chamotte kályhákat a legolcsóbb árak mellett szállítok általában minden az építéshez és gépszakmába vágó megrendelések a leggyorsabban és legújtabban teljesítetnek. Kívánatra előleges árszabókat, mintalapotokat, rajzokat, fényképeket és mintadarabokat mindenkor kész vagyok beküldeni.

kiváló tisztelttel

Sartory Oszkár.

Fiók-üzlet MISKOLCON.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Muraközi Takarékpénztár végrehajtható Guncz István bottornyai lakos végrehajtást szenvedő ellei 67 frt hátralékos tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék, a csáktornyai kir. járásbiróság területén lévő a podtureni 151 tk. 127. hrsz. a. ingatlanból Guncz Istvánt illető $\frac{1}{4}$ része 169 frt 25 kr. 558 hrsz. a. 171 frt. 596. hrsz. a. 138 frt. 633 hrsz. a. 69 frt. 1012. hrsz. hrsz. a. 119 frt. 1435 hrsz. a. 95 frt. 1470. hrsz. a. 19 frt. 1876 hrsz. a. 129 frt. 198. hrsz. a. 23 frt. becsárban, — továbbá legelő és erdő illetőség 150 frt, egy a podtureni 738. tk. 905/b. hrsz. a. ingatlanra 119 frt becsárban — ez utóbbi kettőre a végr. t. 156 § a értelmében egészen az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az

1893. évi április hó 11-ik napján
d. e. 10 órakor

a podtureni községbiró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csáktornyan 1893. évi február hó 1. napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 790 1-1

Eredeti párisi

gummi és halhólyag

felülmúlhatlan kitűnő minőségben tucatzja 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frt. Megrendeléseket pontosan eszközöl 694 10-26

REIF J., specialista, BÉCS,

IV., Margarethenstrasse 7,

első és legismertebb cég e szakmában. Legjobb és legazsolidabb kiszolgálás. Teljes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

5223 tk. 892.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özvegy Savora Lénárdné, Várásnécz Katalin goricsáni lakosok néhai Savora Lénárd goricsáni lakos hagyatéka elleni kielégítési végrehajtási ügyében 300 frt tőke, ennek 1882. évi október hó 7-ik napjától járó 6% kamat, 15 frt 60 kr. végrehajtás kérelmi, 10 frt 5 kr. árverés kérelmi költségek, továbbá Jakobics Jakab csatlakozott végrehajtható goricsáni lakosnak 52 frt tőke, ennek 1878. évi április hó 11-ikétől járó 6% kamatai, 8 frt 25 kr. végrehajtás és 8 frt 50 kr. árverés kérelmi költségei behajtása céljából a nagy-kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbiróság területén fekvő Goricsán község 111. sz. tjkvben A I 129. és 130. hrsz. ingatlanokból Savora Lénárd tulajdonául bejegyzett fele rész 206 frt becsárban, — továbbá a goricsáni 1840. sz. tjkvben A 1-11. sor 722/b, 1321/b, 2424/b, 168/b, 1370/b, 4763/b, 1166, 1263, 2473, 3953, 4321. hrszamu ingatlanok 794 frt becsárban, Goricsánban a községbiró lakásán

1893 évi márczius hó 28-ik napján d. e. 10 órakor

végrehajtók vagy felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Arverezni szándékozók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és mólozatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsájtására egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. járásbiróság telekkönyvi hatóságánál és Muracsány község házánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság. 789

A Horgony-Pain-Expeller

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsölés, csúsz, köszvény, hátfájdalmak és meghűlések ellen a világ minden részén el van terjedve és kitűnő hatása által

— a legjobb —

házszer hirnevét elnyerte. A valódi Horgony-Pain-Expeller majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben és így a legolcsóbb

HÁZISZER

Hirdetmény.

Kotor község iskolaépítési munkálatokra versenytárgyalást hirdet. **A versenytárgyalás határnapja f. évi márczius 25-ik napjának d. e. 9 órája,**

A tervezet és feltételek szerint egészen új egy emeletes nagy népiskola lesz építendő 6 tanteremre, melyre a költségelirányzat téglá, mész, homok és épületfa nélkül **13602** frt o. é.

Felhivatnak a vállalkozó urak, hogy a fent irt napon 10% bánatpénzzel ellátva személyesen megjelenni sziveskedjenek. A versenytárgyalási feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők. Zárt ajánlat is adható be.

Kotor, 1893. márczius 12-én.

Kele György

jegyző.

Vojvoda Márton

792

biró.

Gróf Esterházy cognac

mely tiszta borból készül s ezért a közönség legkedveltebb itala

mindenütt kapható.

Csáktornyan kapható: Graner testvérek és Sztrahia testvérek urak, Perlakon pedig: Kramarits V. úr üzletében.

Központi troda: Budapest, k. vácz-út 23.

325 tk 93

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Sárosi László végrehajthatónak Kovacsics Verona férj. Okresa Imréné és társai végrehajtást szenvedők elleni 24, frt 01 kr. és járuléki iránti ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék — a csáktornyai kir. járásbírótság területén lévő, a kristánoveci 246. tk. 218/a/2. hrsz. ingatlanra 51 frt, 257. sz. tk. 59/a/2. hrsz. a. 57 frt, 12. tk. 165/b. hrsz. a. 38 frt becsértékben — ez utóbbira a végreh. t. 156. §-a értelmében és végre a kristánoveci 247. tk. 15/a/1. hrsz. a. 229 frt, 291/a/1. hrsz. a. 73 frt és 315/a/1. hrsz. a. 38 frt becsértékben az árverést ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az

1893. évi április hó 7-ik napján d. e. 10 órakor

a kristóffalvi községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ába kijelölt óval képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csáktornyan, 1893. évi január hó 27. napján.

A csáktornyai kir. járásbírótság mint tkvi hatóság. 791 1—1.

372. és 375 tkvi 893

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak Guncz István podtoreni lakos végrehajtást szenvedő elleni 209 frt 42 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbírótság területén lévő a podtoreni 151. tk: 197 hrsz. ingatlanból Guncz Istvánt illető $\frac{1}{4}$ részre 169 frt 25 kr., ugyanitt 558 hrsz. a. 171 frt 569 hrsz. a. 138 frt, 633 hrsz. a. 69 frt 1012 hrsz. a. 119 frt, 1435 hrsz. a. 95 frt. 1470 hrsz. a. 190 frt, 1876 hrsz. a. 129 frt, 198 hrsz. a. 23 frt becsárban ugy a legelő és erdő illetményre 150 frt becsárban a végreh. t. 156 §-a értelmében egészben az árverést ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlanok az

1893. évi április hó 11. napján d. e. 10 órakor

a podtoreni községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csáktornyan 1893. évi február hó 1. napján.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 788 1—1.

HIRDETMÉNY.

A Muraközi takarékpénztár tulajdonát képező, előbb **Fink Francziska-féle, Csáktornyan Zalaujvári-utczában lévő 51. és 52. sz. ház,** írásbeli zárt ajánlati tárgyalás után eladatik.

Az ajánlatok a megígért összeg 10 százalékával mint bánatpénzzel ellátva legkésőbbben f. é. márczius 30-ig a takarékpénztárhoz adandók be.

Az ajánlat elfogadása esetére a vevőnek esetleg azon kedvezmény is nyujtatik, hogy a vételért öt évi részletekben fizetheti.

Az ajánlatok 1893. április 8-án fognak az igazgatóság által tárgyalatni és az ajánlattevők a következő napon értesitetni.

Kelt Csáktornyan, 1893. márczius 4-én.

A Muraközi takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága.

784 2—3

4% -os tiszaszabályozási sorsjegyek.
Főnyeremény 100.000 frt.
Huzás április 1-én.
Igervény 2 frt és 50 kr. bélyeg.

Bank és váltó-üzlet

Rudolf sorsjegyek.
Főnyeremény 15.000 forint.
Huzás április 1-én.
Eredeti sorsjegyek legolcsóbban

GRÜN WALD és SCHWARZ

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

3% -os 1881-iki szerb sorsjegyek.
Főnyeremény 90.000 frank.
Huzás április 14-én.
Eredeti sorsjegyek legolcsóbban.

IGÉRVÉNYEK
minden húzáshoz.

Bécsvárosi sorsjegyek.
Főnyeremény 200.000 frt.
Huzás április 1-én.
Igervény 2 25 frt és 50 kr. bélyeg.

Tőzsdei ügyletek
közvetitetnek.

Kölcsön értékpapírokra teljes árfolyamértékig.

Vásárol és elad mindennemű értékpapírokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.
Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.
Kisorsolandó értékek nyilvántartása.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legmértányosabban eszközölünk.